

ved at advare det ærede Medlem mod at fortsætte saa personlig, som han nu i nogen Tid har talt.

Harald Jensen: Jeg skal saa slutte, men der er en ganske lille Bemærkning, som jeg synes, jeg maa gøre, fordi det ærede Medlem for Ribe flere Gange har stillet sig op her i denne Sal og sagt: Vil ingen sige Socialdemokraterne Sandheden, saa skal jeg. Jeg vil her udtale Ønsket om, at det ikke maa gaa det ærede Medlem i den Henseende, som det er gaaet ham i hans Hjemstavn i Horsens. Da det ærede Medlem flyttede til Horsens, sagde han de samme Ord paa et Par Møder forud for Valgmandsvalget: Nu var han kommen, nu skulde Socialdemokraterne faa Sandheden at vide, de skulde faa deres Løgne drevne i dem igen, han vilde møde ved de Møder, som Socialdemokraterne holdt, han skulde være paa Pletten, og naar Arbejderne fik Besked af ham om Sagerne, bleve de Venstremænd, og saa stode disse slemme Førere uden nogen Hær. Det ærede Medlem kom saa til 2 Møder. Det ene Møde havde han travlt med at gnave paa Levningerne fra en Middag, der var bleven holdt i Aarhus, og da jeg kom derned ...

Første Viceformand (Krabbe): Det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke tilstrækkelig tager Hensyn til den berettigede Advarsel, som jeg har givet. Jeg beder det ærede Medlem tage mere Hensyn dertil.

Harald Jensen: Jeg skal saa gøre det. Som sagt, det ærede Medlem kom kun til de to Møder. Da jeg kom derned med lidt af Desserten, var det ærede Medlem borte. Nu er Stillingen den, at mine Partifæller i Horsens ligefrem raabe efter det ærede Medlem, de bede ham saa indtrængende om at komme for at belære dem. Men det ærede Medlem siger: Nej, han vil ikke komme for at være Trækplaster. Jeg beklager meget, at jeg har maattet gøre disse Bemærkninger. Jeg beklager meget, at den højtærede Formand skal have haft Anledning til at kalde mig til Orden, noget, jeg meget gerne vil undgaa. Men naar vi har siddet 11—12 Dage og hørt paa Udtalelser, der ikke alene have været rettede mod enkelte af mine Partifæller personlig, men ogsaa i betydelig Grad i Almindelighed mod Socialdemokratiet, er det naturligt, at der spares noget op, som man gerne vil have Luft for.

Da jeg begærede Ordet, var det, som sagt,

for at omtale et lille lokalt Spørgsmaal, der angaar den højtærede Trafikminister. Jeg tror ikke, han er til Stede, saa maa jeg rette mine Bemærkninger til Rigsdagstidenden. Der blev i sin Tid vedtaget en Lov, der indeholdt en stor Mængde jyske Baner og Stationer sammen med Gedserfærgerne. Loven blev stadfæstet den 27. April 1900, altsaa for 3 Aar siden. Den bestemte for Aarhus Vedkommende, at der skulde ske Ekspropriation til en Godsbanegaard. Ekspropriationen har fundet Sted, og Aarhus By har givet 290,000 Kv.-Alen altsaa ca. 21 Tdr. Land. Aarhus By gav samtidig til Hjælp til Ekspropriationen af de private Grundejere 31,735 Kr. 75 Øre kontant. Det er allerede Aar tilbage, men der kommer stadig ingen Godsbanegaard. Vi maatte laane disse Penge for at betale dem til Staten. Staten har sat dem paa Rente, og Staten lejer de 21 Tdr. Land ud og tager Afgift af dem. Det forekommer mig, at det nu kunde være paa Tide, at dette Spørgsmaal blev løst. Den Gang Sagen var for her i Salen i Samlingen 1899—1900, vare alle enige om, at det var nødvendigt at faa en Forbedring af Banegaardsforholdene, og siden da er Trafikken stegen i en ganske væsentlig Grad. Jeg maa maaske blot for at faa de Tal frem nævne, at Middelindtægten af Person- og Godstrafikken i de sidste 10 Aar er stegen fra 597,000 Kr. til 981,000 Kr. ved Aarhus Hovedbanestation, altsaa ganske betydeligt. Banegaardsforholdene i Aarhus ere meget uheldige og trænge til at omrindes. Der er nogen Tale om, at man fra Statsbanernes Direktion ønsker at faa lagt Personbanegaarden der, hvor Godsbanegaarden er projekteret, og andre synes, at det bør blive, som det er. Men saa meget er sikkert, at der i Aarhus er et levende Ønske om, at det snart maa blive til noget, enten det saa bliver til det ene eller det andet, saaledes at Aarhus som Landets næststørste By kan faa forsvarlige Banegaardsforhold, da de nuværende ere i høj Grad uforsvarlige. Jeg vil henstille til den højtærede Trafikminister at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse.

Svend Høgsbro: Inden jeg gaar over til de mere specielle Spørgsmaal, som særlig gav mig Anledning til for en halv Snes Dage siden at bede om Ordet, vil jeg tillade mig med nogle faa Bemærkninger at dvæle ved nogle større Spørgsmaal, som i de forløbne Dage have været Genstand for Forhandling her i Salen. Der er saaledes Spørgsmaalet om en ny Lov om Valgkredse-